

Kolumni

Musiikkia koko elämä

MAAILMAA ON VAIKEA kuvitella ilman musiikkia. Se on sanaton kansainvälinen kieli, jota kaikki ymmärtävät. Se ilmaisee tunteita, jotka ovat jokaisen ihmisen sisällä. Ajattelin tätä sunnuntaina Karjalohjan kirkossa, kun kanttori Heikki Orama soitti jumalanpalveluksen päätteeksi Marseljeesin. Nousimme sitä kuuntelemaan ja hiljennyimme muistamaan Pariisin terrori-iskun uhreja. Me kaikki tunsimme samaa surua ja kysyimme mielessämme samaa asiaa: Miksi?

Lasikirkossa jatkui Karjalohjan Kotiseutuyhdistyksen jääkärijuhla. Muistelimme sata vuotta sitten Saksaan lähteneitä neljää nuorta miestä ja heidän elämänkohtaloitaan. Jääkärien laulu Sam Sihvon laulunäytelmästä Jääkärien morsian on nuoren miehen kaihoisa hyvästijättö morsiamelleen.

Hän aavistelee siinä tulevia kohtaloitaan ja hyvästelee rakkaansa. Tämä musiikki samoin kuin Jean Sibeliuksen Jääkärimarssi olivat toisen maailmansodan jälkeen pitkään Yleisradion esityskiellossa. Mieleen jäävä musiikki ja isänmaallinen sanoma olivat vaarallinen yhdistelmä.

Jääkärimarssin synty on suorastaan jännitysnäytelmä, koska sanat salakuljettiin Saksasta Suomeen ja edelleen säveltäjälle. Ketjuun kuului monia rohkeita suomalaisia. Jääkärimarssi on tulinen ja sytyttävä, ja sitä pitivät monet vielä Porilaisten marssiakin parempana vaihtoehtona valtakunnalliseksi juhلامarssiksi.

Juhlan päätteeksi yhdessä laulettu Maamme-laulu kaikui komeasti täydestä sydäimestä. Kunniakäynnillä Karjalohjan

kirkkomaalla laskimme kuusenhavuseppeleet jääkärien haudoille. Jokaisella haudalla soi trumpettifanfaari, iltasoitto. Hiljaisena syyspäivänä, tyynten järvien ympäröimällä harjulla, saimme kokea unohtumattoman hetken.

Opiskeluvuosi muistan Lontoossa pidetyn puistokonsertin, jossa orkesteri soitti Finlandian. Ihmiset hiljentyivät sitä kuuntelemaan ja aplodit olivat pitkät. Minä nieleskelin koti-ikäväni. Finlandian sävel tunnettiin aikoinaan Biafran kansallislauluna, ja se tunnetaan myös brittiläisenä virtenä. Kaunis hymni puhuttelee hartaudellaan eri puolilla maailmaa.

Suomalaiseen elämänmenoon ja vuoden kulkuun kuuluvat Enkeli taivaan ja Suvivirsi. Niitä on yritetty vuosien saatossa viedä pois koulujen juhlista, ja kansa on aina

noussut vastarintaan. Suvivirsi näkyi jopa Jaffa-mainoksena, enkä minä nähnyt siinä mitään pahaa. Se on aikoinaan syntynyt Gotlandissa, kesän ylistyksenä.

Kävimme pienellä joukolla Apilaniityn hoivakodissa laulamassa harmonikan säestyksellä. Apilaniityn asukkaat sairastavat dementiaa, mutta kun aloimme laulaa, sanat tulivat virheettöminä ulkomuistista. Musiikin terapeuttisesta vaikutuksesta tutkijat ovat nykyisin yhtä mieltä, ja musiikin on todettu myös nopeuttavan aivoinfarktista toipumista. Kun mieli on maassa, kannattaa kuunnella hyvää musiikkia. Itse rakastan Bachia, Vivaldia, Mozartia, Arvo Pärtiä... Musiikki on mukana koko elämämme ajan. Kohdussa olvalle vauvalle kannattaisi hyrällä ja soittaa laadukasta musiikkia.

Musiikki saattelee meitä aikanaan haudan lepoonkin.

Liisa Mantere
Kirjoittaja on

karjalohjalainen toimittaja